

प्रेतस्याह न० प्रेतोद्देश्यं चाहम् । प्रेतोद्देश्ये चाद्याचा-
द्यादस्यिणीकरणान्त्राह्ये तस्य गोणकावादि तित०
उक्तम् यथा “मासेऽन्यान् तथौ तस्मिन् तदा दद्या-
द्विचक्षणः” । तथा आ० त० दर्शितं यथा.

“गोडयन्त्राज्ञानां यत्पतितं कण्ठकादग्रां तत्कर्त्तव्यम् ।
तथा च लघुहारीतः “ग्राहविघ्ने ससुत्पन्ने मृताह्रा-
विदिते तथा । एकादग्र्यां प्रकुर्वीत कण्ठपक्षे विशेषतः” ।
विशेषत इत्यस्यावस्थामेषया तस्यामपि विज्ञादौ विधानात् ।
यथा हेमाद्रिपुत्रं घट्टिशमस्तम् “मासिके चावर्त्तके
त्यङ्गि घंम्राप्ते मृतमृतके । वदन्ति शुद्धौ तत्कार्यं दण्डे
चापि विचक्षणैः” । राजमार्त्तये “ग्राहविघ्ने ससुत्पन्ने
अन्तरा मृतमृतके । एकादग्र्यां प्रकुर्वीत कण्ठपक्षे वि-
शेषतः । ग्राहविघ्ने ससुत्पन्ने मृतस्याविदिते तथा ।
अमावस्यां प्रकुर्वीत वदन्त्येके मनोविषयः” । अत्र मृतस्य-
तकोपदानात् अथ्यद्वयवचनेऽशौचपदमेतत्परम् । यत्त-
न्तरा मृतमृतकेऽप्येकादग्रां ग्राहविधानं तत् “देवे पितृणां
ग्राह्ये तु अशौचं जायते यदि । तदशौचे ज्ञातीते तु
तेषां ग्राह्यं विधीयते । शुचीभूतेन दातव्यं या तिथिः
प्रतिपद्यते । सा तिथिस्तस्य कर्त्तव्या नत्यन्वा वै कदा-
चन” इति अथ्यद्वयवचनविरोधात् अशौचान्तदिने
महमासादिद्वयविज्ञान्तरे च तदकरचे । अतएव ग्राहवि-
घ्ने अषाढावाद्याशौचाभ्यामपि पतितमेकोद्दिष्टमेकादग्र्या-
मगोचान्ते च महमासे न कर्त्तव्यं किन्तु महमासाव्या-
प्रकण्ठकादग्र्यामेवेत्युक्तम्” ।

प्रेति पु० प्रकर्षेण इतिर्गमनं देहेऽस्य । १ अक्षे यजु० १५।६
वेटी०। प्र० ५-भावे स्तिन् । २ मरणे स्त्री अ० १।१२। ४ भा-

प्रेतीषणि लि० प्रागगमने अ० ६।१।८

प्रेत्य अस्म० प्र० ५-ल्लप् । १ कोकान्तरे अमरः “प्रेत्य संज्ञा
नास्ति” स्मृतिः । २ मृत्येत्यर्थे प्रकर्षेण देहत्यागेन
अमृतदेहं गत्येत्यर्थे च । प्रेत्यजातिः प्रेत्यभावः ।

प्रेत्यजाति स्त्री प्रेत्य मृत्वा जातिजन्म । मृत्वा जन्मनि ।

प्रेत्यभाव पु० प्रेत्य मृत्वा भावः । मरणोत्तरं पुनर्जन्मनि ।

“पुनरुत्पत्तिः प्रेत्यभावः” गो० धृ० १।१।६ “उत्पन्नस्य
कश्चित् सत्पन्निकाये मृत्वा या पुनरुत्पत्तिः स प्रेत्य-
भावः । उत्पन्नस्य सम्बन्धस्य सम्बन्धस्तु देहेन्द्रियमनो-
बुद्धिवेदनाभिः पुनरुत्पत्तिः पुनर्देहादिभिः सम्बन्धः
पुनरित्यभावाभिधानम् अत्र कश्चित् प्राच्यभविष्ये
वर्त्तमानः पूर्वोपात्तान् देहादीन् जहाति तत्तु ईति

तत् ततोऽन्यत् देहादीनन्वातुपादत्ते तज्जवति प्रेत्य-
भावे मृत्वा पुनर्जन्म बोधं जन्ममरणप्रवन्धाभ्यामोऽ-
नादिरपवर्गान् प्रेत्यभावे वेदितव्य इति वात्स्या० ।
प्रवाहकूपेयानादिसम्बन्धः संसारः प्रेत्यभावः यद्योक्तं
कथा० सू० उप० ४० “इच्छाद्वेषपूर्विका धर्माधर्मप्रवृत्तिः”
“तत्संयोगो विभागः” सू० इदानीं धर्माधर्मयोः प्रयोजनं
प्रेत्यभावमाह । ताभ्यां धर्माधर्माभ्यां संयोगोजन्म अपू-
र्वभिः शरीरेन्द्रियवेदनाभिः सम्बन्धः संयोग इहोच्यते
विभागस्तु शरीरमनोविभागो मरणम् तथा चात्र
जन्ममरणप्रवन्धः संसारः प्रेत्यभावापन्मना धर्माधर्मा-
भ्यामित्यर्थः अस्मैव च प्रेत्यभावस्याजरञ्जरीभाव इति
वेदिकी संज्ञा” । “जातस्य च भ्रुवोच्छ्रव्यं भ्रुवं जन्म मृतस्य
च” गीतायां च जन्ममरणप्रवाहस्य भ्रुवत्पुस्तम् ।

प्रेत्यन् पु० प्र० ५-कनिप् । १ इत्ये श्वाते मेदि० ।

प्रेमिन् पु० न० प्रियस्य भाव इमन्निच प्रादेशः एकाचकत्वात् न
टिबोपः । १ शौचादे २ स्त्री हे १ इत्ये मेदि० (वायो इत्ये)
शब्दसोमोक्तिः प्राणादिकी । “यज्ञावबन्धनं यूनाः च
प्रेमा परिकीर्त्तता” उष्णलमण्युक्ते ४ भाववत्समेदि० पु०
प्रेमपातन न० प्रेम्णा कोहेन पातनं वक्ष्य । १ नेतृजवे
२ तदुपबन्धिते बोधने शब्दच० ।

प्रेमबन्ध पु० इत० गाढाहराने ।

प्रेमभक्ति स्त्री प्रेम्णा भक्तिः । ग्रीकन्धे प्रेम्णा कोहेन
भक्ती लक्ष्यं गार्दपचुराते उक्तं यथा “अनन्य-
समता विष्णौ समता प्रेमसङ्गता । भक्तिरित्युच्यते
मीमांसकादोडवगारदैरिति” । प्रेमभक्ते च महात्म्यं
भक्तेर्गोहात्म्यतः परम् । सिद्धमेव यतो भक्तेः फलं
प्रेमेव निहितम्” । तद्विज्ञानि भाग० ७ अ० उक्तानि
यथा “निश्चयं कर्माणि गुणानतुल्यान् वीर्याणि की-
र्त्तातनुभिः कृतानि । यदाऽतिहर्षोत्पुलकाश्च गदगदं प्रोत्-
कथ्य उद्वायति नृत्यते च । यदा यदपस्तं द्रव कश्चिच्च
हसति क्रन्दते ध्यायति वन्दते जनः । सुष्ठुः यच्च वक्तु-
हरे ! जगत्पते ! भारायथेत्वात्मानमतिर्गततपः । तदा
पुनान् सुष्ठु चमत्तवन्मन्त्रज्ञावभावाद्युययाकृताकृतिः । निर्दे-
गधीजातुशयो महीयसा भक्तिप्रयोगेण समेत्यधोक्षजम्” ।

प्रेमिन् लि० प्रेमाक्यस्य ग्रीक्षाः इति टिबोपः । प्रेमयुते
प्रेयस् लि० अतिशयेन प्रियः प्रिय+ईयन् प्रादेशः एका-
चकत्वात् न टिबोपश्च प्रियतमे स्त्रीम् उक्ते “प्रेयस्यपि
प्रोक्षिता” प्रबोधन० १ पत्नी इ० १ भाव्यायां स्त्री हेम० ।